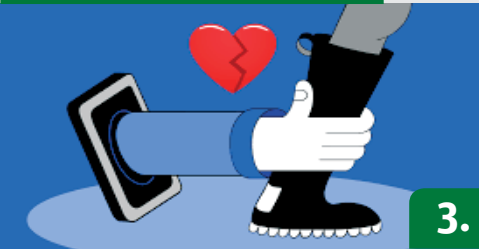

Mit akar a Facebook?

3.

A családért élni és dolgozni

5.

Diakóniai szolgálat Kézdivásárhelyen

Mai, egyházi szóhasználatunkban a diakónia szeretetszolgálatot jelent. Nem véletlen, hogy az egyház elsődleges jellemzői között találjuk a szeretetszolgálatot, mint a négy legfontosabb pillérének egyikét.

8.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXIX. ÉVF. • 21. SZÁM
2018. NOVEMBER 1.
ÁRA 1 LEJ

Közömbösség a jövőnk iránt

Sokak számára rendkívül elszomorító volt látni, hogy Romániában, a magát kereszténynek valló országban csak kevesen vállalták annak felelősségét, hogy elmenjenek szavazni, és kiálljanak a hagyományos családmódel mellett. Elszomorító, hogy csupán kevesen értették meg: a család – Isten teremtésbeli rendje szerint – férfiből és nőből, illetve ha születnek, akkor gyerekekből áll.

Ha viszont jobban belegondolunk, nem kell csodálkozni azon, hogy a népszavazás eredménytelen lett. A románok egy része csak azt hallotta, hogy az egész felhajtás az ortodox egyház és a folyamatos korrupciós ügyekkel bajlódó Szociáldemokrata Párt közös akciója. Holott a kormányt a civil szervezetek által összegyűjtött mintegy hárommillió aláírás készítette arra, hogy kiírja a referendumot. Másokat az tántorított el a részvételtől, hogy a kérdés nem volt elég világosan megfogalmazva. Sőt a hagyományos családmódel megfogalmazás nem is szerepelt a kérdésben. Nem segített az ügyön

Gyenge kampány. Országszerte kevés plakát buzdított a népszavazáson való részvételle

az sem, hogy még a német származású államfő, Klaus Johannis is ellene volt, ráadásul a német evangélikus egyház kimondottan ellenezte a

részvételt. Az erdélyi magyar történelmi egyházak amúgy – az unitáriust kivéve – mind állást foglaltak az ügyben. | 3.

A nehézségek Isten iskoláját is jelenthetik

Beszélgetés Gulácsy Dániel munkácsi református lelkipásztorral

A közelmúltban Munkácsról kisebb csoport érkezett Kispetribe. A kis kalotaszegi falu a kolozsvártóvidéki gyülekezettel együtt régóta segít két kárpátaljai családon. Gulácsy Dániellel, a munkácsi református lelkipásztorral Szecsődi Árpád, az Agnus Rádió munkatársa a kárpátaljai helyzetről beszélgetett.

| 4.

A floridai reformátusok és Wass Albert

Miami lelkészeire emlékezünk

Bár Észak-Amerikában napjainkban számos helyen „hattyúdalukat élik a magyar közösségek”, Miami és környékének magyarsága kitar. Florida legismertebb világvárosában a templom és a parókia mögött egy harminc lakrészes házat működtetnek a reformátusok. A 70-es években a gyülekezeti tagok által épített kétszintes bérakás az egyház fenntartását biztosítja az adományok mellett. Az ingatlan értéke – templom, Magyar Ház, parókia, lakások, parkoló – biztosan megér tízmillió dollárt. Elmondható, hogy amerikai szinten ez a legnagyobb, legtágasabb magyar református központ.

A templom gazdagon díszített: csónakszerű szószékekkel, szép festett ablakokkal, amelyekben olyan jelképek elevenednek meg, mint a Szent Korona, az ötvenhatos országzászló, a toronykakas vagy éppenséggel sárkányölő (jelképesen a kommunizmus ellen küzdő) Szent György. | 7.

Tanulságos igék a példázatokról 12.

A keresztyén élet nem kényelmes séta

Egy dologban mind hasonlítunk egymáshoz: várakozó emberek vagyunk. Már gyermekként is várakoztunk. Vártuk, hogy eljőjön a pillanat, amikor végre megtanulhatjuk az ábécét. Aztán vártuk, hogy elvégezzük iskoláinkat, és munkába állhassunk, hogy megkapjuk első fizetésünket. Vártuk, hogy megtaláljuk életünk párját, vártuk az esküvőnk napját. Később gyermekeink születését. Vannak, akik várják, hogy gyermekeik kirepüljenek, hogy unokáik szülessenek. A nyugdíjasok rezignáltan azt mondják: mi már csak a postást s a halált várjuk.

Ez a példázat is a várakozásról beszél. Talán bizalmatlanokká lettünk kissé. Mi, akik annyit csalódtunk már várakozásunkban, könnyen azt mondjuk: amiről e példázat beszél, csak utópia. Olyan álmokké, ami becsap minket, mint a többi. De ha figyelmesen olvassuk a példázatot, akkor látni fogjuk, hogy itt egy lényegi különbség van. A többi várakozásunk mind tárgyakra, illetve körülményekre vonatkozik. E példázatban egészen más hang szólal meg. Itt nem arról van szó, hogy mi valamit várunk, hogy célokat tűzünk ki és küzdünk azok megvalósulásáért. Hanem valakit várunk, aki a láthatatlan világból érkezik hozzánk. Mi semmit sem tudunk tenni e találkozásért. Ezért van az, hogy a szüzek alsznak, az okosak és a balgák is, mert a vőlegény érkezését semmilyen eszközzel nem tudják kikényszeríteni. Kit várunk és hogyan várjuk? – erről szól e példázat.

Milyen jó, hogy e példázat felnyitja szemünket a messzibb távlatok felé. Milyen jó tudni, hogy mi bár olyan hajón utazunk, amit ide-oda dobálnak a hullámok, a hajó biztosan be fog futni a kikötőbe. Milyen jó, hogy a mi életünk nem

olyan, mint a futballmérkőzés, ahol az utolsó pillanatig bizonytalan a végkifejlet. Milyen jó, hogy a Szentírás nekünk arról tesz bizonyosságot, hogy az egész világtörténelem végén, de az én piciny, személyes életem fölött ott áll valaki, és biztos célba vezeti azt.

A hajó biztosan be fog futni a kikötőbe, életem regényének a lapjai csak bevezetés a nagy zárófejezethez, és az a műtét, az a felvételi vizsga, ami előtt állok, az a gond, baj, öröm, amiben most vagyok – az mind csak egy lépcsőfok a dicsőséges vég felé. Ez a példázat azt hangsúlyozza, hogy életünk és minden, ami abban történik, erre a végre néz, és onnan értelmezendő. És ez a vég már most meghatározza a mi életünket.

Szüntelen imádkozzatok! – szólít fel minket az apostol.

Azt nem tudjuk, hogy életünk hajója még hány vihart és milyen hullámverést kell kiálljon, de olyan jó, hogy ismerjük a hajóskapitányt, aki a hajónkat a kikötőbe viszi. Sok minden bizonytalan, de ez az egy megnyugtat, hogy Krisztus velünk van, és hogy az út végén vár minket. Az okos szüzek azok az emberek, akik ezt a nagy pillanatot várják, amikor ők megérkeznek, és találkoznak azzal, aki várja őket.

Nem tudjuk, mikor fog visszajönni Jézus, vagy mikor fog magához szólítani minket. De épp azt teszi e várakozást olyan feszültté, olyan izgalmassá, azért kell annyira vigyázni, mert ma is jöhet. Az okos szüzek azt példázzák, hogyan kell mi Krisztust várjuk. Különös az, hogy

„Akkor hasonló lesz a mennyek országa ahhoz a tíz szűzhez, akik elővették lámpásaikat, és kimentek a vőlegény elé.”

(Mt 25,1)

mindnyájan elaludnak, nemcsak a balgák, hanem az okosak is. Az is különös, hogy Jézus ezért nem szidja meg az okos szüzeket sem, aminthogy a balgákat sem. Tudja, hogy pihe-nésre is szükségünk van. Ő maga is azt mondta egyszer tanítványainak: pihenjete meg kissé. Az ember nem lehet egész nap vigyázállásban, nem lehet egész nap csak imádkozni, és csak arra gondolni, hogy Krisztus visszajön. A keresztyén háziasszonynak kell főznie, a keresztyén munkásnak kell figyelnie a gépre, amin dolgozik. Este pedig mindenkinek le kell feküdnie, és aludni kell.

Az okos szüzek is nyugodtan lefekszenek, épp azért, mert tudják: a vőlegény érkezését ők sem tudják kikényszeríteni. Lámpásaik viszont olajjal telve ott vannak mellettük, s örülnek annak, hogy holnap ismét fel fognak ébredni, és az a nap is közelebb viszi őket a vőlegény érkezéséhez.

A balga szüzek úgy alusznak, hogy feladták annak reményét, hogy a vőlegény még egyáltalán el fog jönni. Ez onnan látszik, hogy nem gondoskodnak olajról. Ha várták volna a vőlegényt, akkor vettek volna olajat. Valamikor várták, mert lámpásuk volt, valamikor égett is, de most már nem ég. Megrázó figyelmeztetés ez: itt nem világiakról van szó, nem ateistákról, hanem olyan keresztyénekről, akiknek lámpája valamikor égett és lobogott, de most már teljességgel kiégett. Vajon nem épp te vagy ilyen?

Mit is jelent az olaj? Valami olyasmire utal, amit mi újra és újra elhasználnunk, amit újra kell tölteni. A keresztyén életben tulajdonképpen minden olaj. Ilyen olaj az imádság. Ha a keresztyén nem imádkozik, akkor sötétben marad. De olaj a bibliaolvasás, a közösség gyakorlása. A kérdés most már csak az: miként történik az újratöltés? Az okos szüzek gondolkoznak, tusakodnak vagyis megdolgoznak azért, hogy olajuk legyen. Ne felejtjük el: a keresztyén élet kemény munka, nem pedig kényelmes séta.

Szüntelen dolgozni kell az olajért. Szüntelen imádkoztatok! – szólít fel minket az apostol. Ez azt jelenti, hogy minden élethelyzetben kell kérni az Úr segítségét. Szüntelen kell a Bibliát forgatni és kérdeznünk: mit akarsz ma mondani nekem, Uram, milyen feladatot adsz ma, kihez küldesz, kinek kell ma bizonyosságot tennem rólad?

A keresztyén életben egy dolognak nincs helye: a passzivitásnak, a tétlenségnek. Mi úgy várakozunk, hogy tudjuk: egyszer el fog jönni az Úr. Tudjuk, az lesz a legcsodálatosabb pillanat, s az a pillanat mindent megér. Minden fáradságot, minden időt, minden áldozatot.

Nehogy kialudjanak a lámpások. Ha most valaki úgy érzi, lámpása kialudt, hogy meglankadt, az vegyen olajat, imádkozzon, zörgessen, kérjen. Az Úr ma is ad olajat, és mindennap fog adni. Égjenek hát lámpásaitok mindaddig, amíg felhangzik: ímhol a vőlegény, ő az én mennyei vőlegényem!

Szenzációs felfedezés: Dávid király háza

Izraeli archeológiai kutatók Jeruzsálemben a Tel-Dan-vár közelében, a Jordán folyó partján, szenzációs leletet találtak. Olyan kőtáblára akadtak, amire a következő szöveg volt bevésvé: Dávid király háza. A laboratóriumi vizsgálatok kimutatták, hogy a lelet Kr. e. 1000-ból való, tehát Dávid király korából.

Dávid volt Izrael második királya, aki Kr. e. 1012-től 972-ig uralkodott. Kora ifjúságát pásztorként töltötte atyja nyája mellett. Később Saul király udvarába került mint ügyes hárfás és fegyverhordozó. Nyilvánvaló érdemet szerzett, hogy legyőzte az óriás Góliátot. A nép magasztalta diadaláért, eszessége és kedvessége miatt pedig mindinkább megszerette.

A Giboa-hegyi háború Saul király halálával végződött. Sámuel próféta Dávidot királlyá tette, majd Hebronban minden törzs meghódolt előtte. Jeruzsálemet elfoglalta a jebuzeusoktól, az ország fővárosává tette, és birodalma központjává.

Dávidot a Szentírás bölcs, Isten akarata szerint való uralkodónak tartja, aki népének tiszteletet parancsoló helyet biztosított az uralkodók és népek között. Szép jellemvonásai voltak: mély vallásosság, Isten iránti hódolat, erős nemzeti érzés, bátorság, baráti hűség, háládatosság, nagylelkűség, búneinek őszinte elismerése, valamint méltányosság. Az egyetemes vallásirodalom Dávidot a zsoltárköltészet atyjaként tartja számon. Történelmi nagysága abban rejlik, hogy felismerve Elő-Ázsia világpolitikai helyzetét, egyszerű pásztorként léte képes volt a részekre tépett Izraélt hatalmas néppé és orszaggá tenni.

A most feltárt jeruzsálemi lelet újabb biblián kívüli dokumentum, ami Dávid történelmi létét hivatott igazolni.

BÁNYAI LÁSZLÓ

Közömbösség a jövőnk iránt

1. | Egyházkerületünk külön felhívta a lelkipásztorok figyelmét arra, hogy a zsinat által megfogalmazott bioetikai kérdésekkel kapcsolatos egyházi álláspontot az istentiszteleteken olvassák fel. Csakhogy ez – ahol be is tartották – vajmi kevésnek bizonyult. Általános mozgósítás szinte sehol nem történt. Kampány egyáltalán nem volt: a politikai pártok részéről egyetlen plakát, felhívás, közlemény nem látott napvilágot. Ebben az agyonfásult világban pedig – úgy látszik – erre nagyon is szükség lett volna. Arról nem is beszélve, hogy érdekvédelmi szervezetünk is csak annyit közölt: mindenki lelkiismerete szerint cselekedjék.

Bármennyire is szomorú, szembe kell nézni a valósággal: az emberek egy része elfordult az

egyháztól, másik részének a politikai csatározások miatt elment a kedve bármilyen véleménynyilvánítástól. Sokan pedig közömbösek maradtak, és csak legyintettek. Azt nem említve, hogy a balliberális sajtó milyen aljas kampányt folytatott az egyházak ellen, a demokrácia és a tolerancia jegyében pedig milyen mocskarádatot zúdított azokra, akik a keresztyén értékek és a hagyományos családmodell mellett álltak ki.

Hogy mi lesz az érvénytelen népszavazásnak a közeli és távoli jövőben az eredménye? Nehezen jósolható meg. Jogilag egyelőre nem változik semmi: Romániában továbbra sem lehet egynemű párokat összeadni. (Ám a polgári törvénykönyvet egyszerű parlamenti többséggel módosítani lehet, Brüsszel tehát „megrendelésre” bármikor

beleszólhat a családi intézmény meghatározásába, egy kétharmaddal módosított alkotmányhoz viszont nem nyúlhatott volna olyan könnyen.) Az a mítosz viszont megdőlt, hogy az ortodoxok árnyékában a magyar történelmi egyházak erősek maradhatnak, hogy a Nyugat az ortodox egyház miatt „nem tehet meg akármit Romániával”, és az is, hogy a görögkeleti egyháznak jelentős befolyása van a román társadalomra. Nos nincs.

Az is biztos, hogy e kérdésben egyhamar ismét nem fogják kikérni a véleményünket. És az is, hogy a Nyugatot erkölcsi romlásba döntő balliberális vonal most nálunk is megerősödött, az egyházak pozitív megítélése és a társadalomban betöltött szerepe részben csökkent.

Vannak, akik optimisták, és abból indulnak ki, hogy csak a részvétellel volt a baj, az igenekkel nem. Merthogy a 21 százalékból több mint 90 százalék a nő és férfi kapcsolatát tartja normálisnak. Annak idején az Úr Sodomában és Gomorrában nemhogy ötven embert, de még tíz igaz embert sem talált, ezért elpusztította a két várost. Nekünk örvidenünk kell, hogy október elején az országban mégiscsak volt több mint három és félmillió öntudatos hívő állampolgár, aki megértette: a referendum alkalmával nem politikai pártok csatároztak, nem a különböző szexuális és más kisebbségek ellen szavaztunk, hanem a hagyományos családmodell, a keresztyén értékek megvédése volt a tét. Hosszú távon gyermekeink, unokáink jövőjéről dönthetünk. Hogy miként, azt a jövő majd megmutatja.

| SOMOGYI BOTOND |

Mit akar a Facebook?

Csak azt osszuk meg, ami igazán fontos!

Manapság szinte elképzelhetetlen az élet Facebook nélkül. Már a 14 év alattiaknak is van profiljuk, holott nekik hivatalosan nem lenne szabad, és sok idő is büszkélkedik vele. Ám hogyan befolyásolja a Facebook használata mindennapi életünket? Veszélyes-e? Bustya János sepsiszentkirályi lelkipásztor a közösségi portálról különböző közösségeknek tartott előadásában minderről szót ejt.

„Aktákba írják, miről álmodoztam, s azt is, ki érti meg” – veti össze az előadó mindjárt a lelelejen e József Attila-idézetet a Facebook megnyitáskor felugró mondattal: mi jár a fejedben? Hogy mi jár a fejünkben, arra ugyanis roppant sokan kíváncsiak, többek között az Amerikai Egyesült Államok egyik titkos programjának, a PRISM-nek az üzemeltetői is, amelyhez 2009-ben a Facebook is csatlakozott – véli az előadó.

Az internetet figyelik tehát, bármit leírunk, az nem vész el. Kaliforniában hatalmas szerverparkokban tárolják az adatokat, adatainkat, a világ energiatermelésének 2%-át csupán arra használva, hogy ezeket az adatokat hűteni tudják.

Az előadásból kiderül: az összes felhasználó egy nap alatt nem kevesebb, mint háromszázmillió fotót tölt fel a Facebookra, és naponta 10,5

Világszerte rengetegen csüngenek az egyik legnagyobb közösségi portálon

milliárd percet tölt a portál böngészésével. Másodpercenként 700 bejegyzés születik, az oldal minden egyes nap 500 terabyte anyaggal bővül.

De mi késztet minket arra, hogy állandóan „bekapcsolt” állapotban legyünk a Facebookon? Egyrészt, mert nem szeretnénk lemaradni semmifől, ami történik a világban – ez az alapérzés valahogy együtt jár a mai ember rohanó életformájával. Másrészt, ha a Facebook-profilunk mélyebb értelmét is vizsgálni kezdjük, arra jövünk rá, hogy általa azt szeretnénk, hogy ne a mások rólunk alkotott képével éljünk, hanem mi magunk alkítsuk azt a képet, ahogyan szeretnénk, ha lehet, állandó jelleggel.

Azoknak, akik egyfolytában gyűjtik a lájkokat, szükségük van a vizsgaigazolásra másoktól, hogy kellőképpen humorosak, szépek, kreatívak. És nem látják, hogy az egész rendszer tulajdonképpen fogyasztói szokásukat vizsgálja. Ezeknek megfelelően küldik számunkra a különböző termékek reklámjait. Tehát gyakorlatilag, amit tudnak rólunk (márpedig mindent tudnak!), eladják. A Facebook tavalyi éves nyeresége valamivel több, mint 16 milliárd dollár volt, így nem csoda, hogy nyugodt szívvel hirdethetik mindjárt a kezdőlapon: a Facebook ingyenes, és az is marad. A pénz nem a regisztrációs díjból származik.

Bustya János arról is beszélt, milyen nem kívánt következményei lehetnek facebookos túlbuzgóságunknak. Elveszítethetjük érzelmeink értelmezési képességét (a nonverbális kommunikáció miatt nem tudunk hangsúlyt adni például szavainknak), elveszítethetjük szövegértési képességeinket, s nem utolsósorban teljesen megfelelővé válunk azok számára, akiknek céljuk, hogy egymástól elszigetelődött egyénekké vagy nyájként terelhető, manipulálható tömeggé váljunk.

Noam Chomsky nyelvészről, filozófustól, a Massachusetts Institute of Technology (MIT) professzorától származik a gondolat, mellyel szintén megismerkedhettek a diákok, s mely szerint a globalista diktatúrák egyik manipulációs törekvése „jobban megismerni az egyént, mint ahogy ő ismeri önmagát”. Vajon erre és ezen túl teljes agymosásunkra törekedik a Facebook is?

A Facebook szerint a portál igyekszik közel hozni a családtagokhoz, barátokhoz. Holott a valóságban éppen fordítva történik: eltávolítja a hozzád közel állókat (mert a sok okostelefonba merüléssel az emberek egyre kevesebbet beszélnek egymással, családtagokkal, barátokkal), és közel hozza – a virtuális világban – a hozzád nagyon távol állókat.

Bustya János lelkipásztor azt javasolja a diákoknak, hogy csak az igazán fontos dolgokat osszák meg Facebookon, másról hallgassanak, vagy csak annak mondják el, aki valóban megérdemli. Mindezt azért, nehogy beigazolódjon Albert Einstein jóslata, aki azt mondta: „félek attól a naptól, amikor a technológia fontosabb lesz, mint a személyes kapcsolattartás. Mert akkor a világon lesz egy nemzedéknyi idióta.”

ÜZENET-ÖSSZEFOGLALÓ

A nehézségek Isten iskoláját is jelenthetik

1. | – Milyen alkalommal vagytok Erdélyben?

– Örömteli esemény ez a mi életünkben. A kolozsvár-tóvidéki és a kispetri gyülekezet ugyanis már régóta segít két munkácsi családon. Ez a támogatás már testvérgyülekezeti kapcsolattá fejlődött ki. Az évek során baráti szálak is szövődtek az emberek között. Jó érzés volt most a gyülekezetbe megérkezni és üdvözölni az ismerős arcokat. Személyesen én még nem jártam itt, ezért feleségemmel együtt számunkra minden új.

– Milyen a gyülekezeted?

– A teológia elvégzése után a feleségemmel együtt nemrég kerültem a munkácsi református közösségbe szolgálni. A város 80 ezres lakosságából mintegy 5–6 ezer személy vallja magát magyarnak. Sokrétű szolgálatot végzek. A gyülekezet fogy, mert a fiatalok elvándorolnak, de a megmaradtakban élni akarás fedezhető fel. Úgy érzik, hogy Isten kezdeni akar valamit velük, és nem adják fel még a nyomorúságos helyzetben sem. Hagyományos gyülekezetről van szó, hiszen már az 1500-as évek második felétől élnek reformátusok a településen. Vasárnaponként úgy gyűlünk össze a templomba, mint egy nagy család.

– Hol alkotnak nagyobb közösséget a magyarok Kárpátalján?

– Főleg a beregszászi járás mondható tömbmagyarnak. Maga a város, Beregszász csupán 45 százalékban, a környező falvak viszont 85–90 százalékban magyarok. A vidékiek sokkal jobban megmaradtak magyarnak, mint a városiak. Sem az asszimiláció, sem az elvándorlás nem érintette olyan nagy mértékben. Sokszor azzal küzdenek e településeken, hogy az állam nyelven nem tudnak érvényesülni, mert nem használják az ukrán nyelvet.

– Jelentős a romák között végzett missziótok...

– Igen, Munkácson mintegy 6-7 ezer roma él. Köztük a református egyház is végez missziót. Azt tapasztaljuk, hogy a romák sokkal jobban ragaszkodnak a magyar nyelv használatához, mint egyes magyarok. A romák nem akarnak elvándorolni, hanem helyben maradnak és szaporodnak: Kárpátalján és Ukrajna-szerte is. Ez pedig számos társadalmi problémát vet fel. Az ő küzdelmük természetesen teljesen más, mint a miénk – nagy a munkanélküliség közöttük, néhányuk gyárakban dolgozik –, de valahol a kisebbségi sors összeköt minket.

– Milyen a gyülekezeti élet az egyházközségben?

– Próbálunk odafigyelni Isten ígéjére. Minden hétköznap reggel áhítatra gyűlünk össze, vasárnap délelőtt a templomban, délután pedig a cigánymissziós helyen. Hittanórákat, férfi- és nőbibliaórákat, katechéziát tartunk, konfirmációi előkészítőt egyre kevesebbet, mert nincsenek fiatalok. Foglalkozunk diakóniával is: havonta kb. hatvan szegénynek, egyedülállóknak osztunk élelmiszercsomagot. E szolgálatban sok testvér-gyülekezet is segít. Két családot – ahol egészségügyi gondok, beteg gyermek van – az erdélyi barátainkon keresztül segítünk. Istennek hála, elmondhatjuk, a gyülekezet megterhelteinek gondjain tudunk valamelyest enyhíteni.

Gulácsy Dániel és felesége a kispetri gyülekezet egyháztagjait köszönti

– Ukrajna évek óta háborúban van. Mi a helyzet Kárpátalján?

– A 2014-ben kezdődött háború kihat a mi életünkre is. A fegyveres konfliktust nem tapasztaltuk meg, de a harcok szele minket is elérte. A 20-27 éves katonaköteles magyar és sok esetben ukrán fiatalok is elmenekültek, hogy ne kapjanak behívót. Nagy teher hárul az idős szülőkre, nagyszülőkre, akik nehezen nevelik az otthon maradt gyerekeket, unokákat. A háború miatt az állami pénz, a hrivnya drasztikusan veszített értékéből, az örületesen magas infláció sokakat arra kényszerített, hogy felhagyjon munkahelyével, és külföldre távozzon.

A kárpátaljaiak megtapasztalták, hogy a nagy szavaknak nincs értelme hinni, így nem marad más, csak az az egy valaki, akinek a szavában hinnünk kell: Isten.

– Mi a helyzet az ukrán nyelvtörvénnyel?

– Sajnos nem jelenthető ki, hogy megoldódott volna a probléma, talán kegyelmet kaptunk. Az ukrán törvényhozás megszavazta, hogy drasztikusan csökkentik a magyar nyelven tanítható órák számát, így a kárpátaljai magyar iskolákban megszűnne a magyar nyelven való szaktantárgyi oktatás. Nem tudják viszont életbe ültetni, mert nincs szakképzett, ukrán nyelven beszélő pedagógusgárda, amellyel ezt az örült tervet meg lehetne valósítani. Így egyelőre minden a régi kerékvágásban halad. Állítólag 2020 után akarják életbe ültetni a rendeletet. Reméljük, addig még sok minden változni fog.

– Hogyan emlékszel vissza nagytatádra, Gulácsy Lajos püspökre, aki a Gulagot is megjárta?

– Bár az egyházkerület püspöke is volt, mindig azt kérte, Lajos bácsinak szólítsák. Úgy emlékszem rá, mint aki szolgálatát mindig pontosan végezte. Azt tartotta, hogy egy lelkipásztornak sohasem szabad késnie. Mesélte, hogy a Gulagból hazajövet, amikor lehetősége nyílt a szolgálatra, egy-egy vasárnap akár hat-hét alkalommal is prédikált, több gyülekezetbe ment el hirdetni Isten ígétjét. Idős, kilencvenéves kora miatt, halála előtt már sok minderről megfeledkezett, de a szolgálatokat mindig pontosan számontartotta. Azt tanultam tőle, hogy a gyülekezetben lelkiismeretesen kell végezni a munkát, de a családban, a ház körül is sokat kell segíteni. Szép emlékként őrzöm őt a szívemben. Keveset beszélt ugyan a második világháborúról, valamint a hét és fél éves Gulagra való száműzetésének nehézségeiről, de amikor mesélt, mindennek pozitív kicsengése volt: Isten még a legnyomorúságosabb helyzetben is ott állt mellette. A hét és fél év láger nem munkatábor, hanem Isten iskolája volt számára.

– Mit jelent számotokra az Úrba vetett bizalom és hit?

– E kettő mindig akkor tétetik próbára, amikor az ember előtt már nincs senki és semmi, ami-ben hihetne. A kárpátaljaiak már megtapasztalták, hogy nincs értelme hinni a nagy szavakban, így nem marad más, csak az az egy valaki, akinek a szavában hinnünk kell: Isten. Akire bármikor lehet hagyatkozni. Akkor is, ha holnap elvesztem a munkahelyemet, ha megérkezik a behívó, ha el kell hagynom a családomat, és bujkálnom kell. Akik mindezeket megtapasztalták, azoknak életében valósággá vált az isteni bizalom és reménység. Amikor a legnehezebb hinni, akkor érkezik Isten a maga biztatásával.

– Hogyan lehet segíteni a kárpátaljaiakon?

– Úgy, hogy érezzék és tudják: vannak, akik közösséget vállalnak velük. Akikben tudatosul, hogy nemzetársaik szenvednek, értük pedig imádkozni kell. Ezzel azt üzenik nekünk: gondolunk rátok, próbálunk rajtatok segíteni. Ezek a gesztusok, szavak sokat jelentenek azoknak, akik bajban vannak.

A családért élni és dolgozni

Valkai Ella tősgyökeres kolozsvári. Napjainkban ritkán találkozni ilyennel, hiszen a város rohamos fejlődésének következtében rengetegen telepedtek le itt. Ella néni büszkén jelenti ki: Kolozsvár felsővárosi gyülekezetében keresztelték, itt konfirmált, és férjével itt fogadtak örök hűséget egymásnak. Most e gyülekezet presbiter asszonya, akiből sugárzik a kedvesség és jóindulat, főztjével pedig a táborozó gyerekeket, a mindenfelől érkező vendégeket és az erdélyi egyházkerület püspökét is ugyanúgy, szívből örvendezteti meg.

Ha kérdi a szomszédasszony, hova megy, természetesen feleli, hogy dolgozni, pedig már tíz éve nyugdíjas. A kolozsvári Unirea gyárban volt lakatos, szövő- és fonógépek alkatrészeit szerelték össze kolléganőivel. A rendszerváltás utáni leépítések következtében munkanélküli lett, de nem adta fel, eladóként dolgozott, takarított, gyerekekre vigyázott, és nyugdíjazás után sem dőlt hátra, mindig talált magának munkát, tennivalót. „Nem szeretem a fölösleges időtöltést, pletykálást. Valamivel mindig elfoglalom magam” – vallja Ella néni. A gyülekezet gyerektáborában is szívesen, önkéntesen vett részt, és finom főztjével napi háromszor látta el a kis táborlakókat, de a kimerítő munka mellett jutott idő arra is, hogy leüljön a kislányokkal fésülni, haját fonni, esténként mesét olvasni, és pótolni valamennyire az anyai melegséget. „Gyönyörűek voltak azok a táborok, szívesen mentünk, és szívesen dolgoztunk a kicsikért” – emlékszik vissza mosolyogva.

Saját gyerekkora nem volt felhőtlen. Édesapja fiatalon elhunyt, hárman maradtak a családban édesanyjával és bátyjával. Gyerekként talpra kellett állnia, hogy segítsen a háztartásban, de édesanyja megtört lelki világát is igyekezett ápolni. Édesanyjára szeretettel emlékszik vissza, hiszen, amint mondja, családja mellett állt utolsó percig, együtt laktak, a vejét is nagyon szerette. Mára kettesben maradtak a férjével, Valkai Gyulával, aki szintén segítőkész, munkaszerető ember, már több mint húsz éve nyugdíjas, de elvállalta a harangozó, gondozói teendőket végzését a Kakasos templomnál. „Mi

nagyon jól találunk. Nálunk veszekedés vagy féltékenység nem volt, mert nem adtunk okot rá. Pedig régen telefon sem volt, sokszor nem is tudtuk, a másik hol van. Mindig megbeszéltük a tennivalókat, tisztességesek voltunk egymással szemben, szépen neveltük fel a gyermekünket” – foglalja össze Ella néni a tartós házasságuk titkát, a fiataloknak pedig elmondaná, a szerelem lángja idővel átalakul egy kölcsönös, mély tisztességgé és tiszteletté, amely odafigyeléssel, a szeretet apró gesztusainak kimutatásával megtartja a köteléket a házastársak között.

Néha az ige épp nekünk szól

„Van, amikor lehangolódom, de hamar talpra állok” – mondja Ella néni, őszinte mosolya pedig határozott, derűs jellemet, meleg szívet enged sejtetni a szeretetteljes felszín alatt is. Néhány évvel ezelőtt nehéz időszakon ment át a családja, a lánya elvált, a két kisunokával pedig szinte nulláról kezdték újra. Ella néniék szülőkként és nagyszülőkként azonban mindvégig mellettük álltak, a Budapest és Kolozsvár közötti távolság nem jelent akadályt, ha családról van szó. Mára szépen kialakították a kis birodalmukat, és az ifjabbakat igyekeznek támogatni, hiszen lányunokájuk már egyetemre jár, a kisebbik, a fiú pedig középiskolás.

Miután lánya átesett a válásán, ő is Istenhez fordult, és az unokáknak is igyekeznek megmutatni az imádság jelentőségét és jótékony hatását a lélekre – magyarázza Ella néni.

A fiatalok Budapesten élnek, de a modern eszközöknek köszönhetően folyamatosan tartják a kapcsolatot, például interneten elküldik egymásnak a napi igét. „Kell egy kis odafigyelés. Ne rohanjunk folyton. Az ember üljön le néha csendben. Mondtam a lányomnak, hogy ha felkelti valamelyik napi ige a figyelmét, vegye elő a Bibliát, és olvassa el a teljes részt” – mutat rá az ige vigasztaló hatására, és bevallja: „sokszor érezzük, hogy ez pont nekünk szólt. Sokunk számára ismerős érzés, amikor a látszólag véletlenül kiválasztott ige talál ránk, és személyesen hozzánk szól általa Isten. „A hitet kérni kell, mert meg fogod kapni” – szögezi le Ella néni.

Tagjai által élő a gyülekezet

Bár egyes vidékeken még mindig nehezen fogadnak be nőket a presbitériumba, a Kakasosban régóta jelen vannak a gyülekezetben. Ella néni szerint náluk ez sosem volt probléma. A nemi szerepkörök azért megmaradtak, hiszen „amikor összejövetek, gyerektáborok vannak, vendégeket várunk, mi, az asszonyok végezzük a munka javát” – fejt ki, de hangsúlyozza, a döntéshozatalban nem mellőzik őket, mindig meghallgatják egymás véleményét, ötleteit, az asszonyok is határozottan kiállnak kezdeményezéseik mellett, és mindig sikerül közös nevezőre jutni. „Mindén vasárnap a templomban vagyok, és nem azért, mert presbiterként ezt elvárják tőlem” – mondja Ella néni, majd hozzát teszi, ha mégis akadna olyan alkalom, amin nem tud részt venni, egész nap érzi, hogy valami hiányzik. Konfirmandusként kezdett rendszeresen templomba járni, és otthonra talált, hiszen a nehéz időkben mindig akad egy gondolat, ige, inspiráló mondat, ami felemeli, feltölti. Az istentiszteletek után sokszor együtt kávéznak, teáznak a gyülekezeti tagok, ezeken az alkalmakon is szívesen elbeszélget az idős asszonyokkal, de nem hagyja ki a gyülekezeti alkalmakat, bibliaórákat, nőszövetségi találkozókat sem.

„Mindén vasárnap a templomban vagyok, és nem azért, mert presbiterként ezt elvárják tőlem” – mondja Ella néni.

”

„Az ember ilyenkor kezd elgondolkodni, hogy vajon még mennyi van hátra, de ameddig bírjuk fizikailag és lelkileg, végezzük hittel a munkánkat” – hangzik el beszélgetésükön. Néhány évvel ezelőtt még kilátástalannak tűnt a helyzetük, de az Úr mindig kirendeli azt, ami szükséges – a lányát is ezzel biztatta Ella néni, aki pedánsan odafigyel magára és a férjére is, testi és szellemi egészségükre egyaránt. Szívesen járnak színházba, előadásokra, lányukkal és unokáikkal igazi szeretetteljes kapcsolatot ápolnak, igyekeznek a távolság ellenére is minél több időt együtt tölteni. Úgy tekint vissza, hogy teljes, szép életet élt a nehézségek ellenére, az időskor felé haladva pedig a csend, béke, nyugalom és főképp a család marad a főszereplő.

Minden kopjafa fejfa, de nem minden fejfa kopjafa

Fejfák a Kárpát-medencében és azok intézményes védelme

Az idei Kolozsvári Magyar Napok keretében fejfakiállítást rendeztek, ezt követően kerekasztal-beszélgetésre került sor. A szervezők szeretnék, hogy a vándorkiállítás minél több erdélyi helységbe eljusson.

A budapesti Erdélyi Gyülekezet – Zalatnay István vezető lelkész hathatós közreműködésével – 2009-ben nyitotta meg az akkor még 90 darabos fejfagyűjteményéből álló kiállítását. A gyűjtemény Bogár Sándor és Polóny Levente többéves kutatómunkájának eredményeképpen jött létre. Több esztendeje járják a protestáns (főleg református) temetőket, és a fából készített síremlékekről készítenek fénykép- és mozgóképfelvételeket, feljegyzéseket. Kutatják a már eltűnőben lévő hagyományhoz kapcsolódó szokásokat, a fejfák eredetét, azok motívumainak jelentését, faragásuk módját. Kutatóútjaik során temetőárokoból, szemétdombokról, elhagyott temetők bozótosaiból, helyi egyházi előjárók és egyéb polgári személyek adományából gyűjtötték össze azt a fejfagyűjteményt, amely jelenleg mintegy 130 darab sírjelből áll, de folyamatosan bővül. A Kárpát-medence majdnem minden nagyobb tájegységéről sikerült anyagot gyűjteni. A gyűjtemény nem lezárt anyag, hanem egy folyamatosan bővülő, változó és újabb kihívásokat, célokat tartogató feladat pillanatnyi lenyomata.

A fejfakiállításon megtekinthető valamennyi református magyar tájegység fejfajátusa színes fényképek és szöveges magyarázatok kíséretében. A kiállítás megnyitása alkalmával levetítették a gyűjtők által készített *Fejfák Erdélyben* című dokumentumfilmet. A megnyitót Novák László Ferenc (Nagykőrös) tartotta, aki 35 éven keresztül vezette

a nagykőrösi Arany János Múzeumot, majd a Pest Megyei Múzeumok igazgatósága Dél-Pest megyei történeti-néprajzi osztályának veze-

tője volt. Többek között megtudhattuk, hogy az általános fejfa elnevezés tájegységenként változhat. Van ahol gombfának, gom'fának vagy kopjafának nevezik e sírjeleket, ám mégis törekednünk kell az elnevezésbeli következetességre, mivel „minden kopjafa fejfa, de nem minden fejfa kopjafa”. A kopjafa ugyanis kifejezetten a katonákat, harcban elesett hősöket illette meg.

Orbán Balázs szerint a valóság az, hogy a „fejfa”, „főtől való fa”, „gombfa” a magyarságnál is általánosan használt (bár számos változatban előforduló) sírjel, míg a kopja a katonai szolgálatot teljesítőt megillető sírjel. Ilyenformán a kopjafa mint a fejfát helyettesítő fogalom – értelmetlen.

A jellegzetes fejfás temetkezés tájegységenként kötődik a protestáns magyarsághoz, és ott található meg, ahol a reformátusság is jelen van: Felvidék, Kárpátalja, Kunság, Szerémség, Ormánság, Szilágyság, Kalotaszeg, Székelyföld. Jellegzetes csónakalakú fejfák találhatóak a Tiszántúl, Szatmár és Bihar vidékén.

Az utóbbi ötven évben a megváltozott temetkezési szokások kezdenek beszivárogni a református temetőbe is. Féltő, hogy lassan az elkorhadó fejfákkal eltűnnek a magyar néprajzi értékek, de református elődeink emléke is a Kárpát-medencéből, és mindent elborít a „modern egyenbeton” sírkő.

Buzogány Dezső professzor az Erdélyi Református Egyházkerület tárgyi örökségének védelméről szóló törvénytervezetről beszélt, amely előírja, hogy egyháztagokként érezzük fontosnak fejfáink védelmét, megőrzését is, ahogyan igyekszünk megőrizni más egyházi örökségünket. Természetesen legfontosabb a reformáció lelki örökségének védelme, de azon túl fontos, hogy a tárgyi örökséget is megőrizzük: egyházi épületeink, kegyzsereink, harangjaink, úrasztali terítőink, valamint református múltunk hírnökei, a fejfák is megmaradjanak.

A szervezők azt szeretnék, ha a vándorkiállítás minél több vidékre eljuthatna, és a gyülekezeti tagok, különösen a fiatalok is megismerkedjenek ezzel az örökséggel. Ezért aki tud helyet biztosítani, hogy befogadja a kiállítást, jelezze az uriimre@citromail.hu levélcímen.

| URI IMRE, Szilagyborzás |

Inkább minőséget, mint mennyiséget

A helyes és egészséges táplálkozás alapja a mértékletesség, az odafigyelés, a szelekció, a lelki és fizikai egyensúly megteremtése. „Ki mit eszik, azzá válik”, és ez nem azt jelenti, hogy ha zöldséget eszem, zöldség leszek, hanem azt, hogy „nemcsak kenyérrel él az ember”. E gondolatokkal üdvözölte a Rád is szükség van programsorozat résztvevőit – a speciális igényekkel élő hőseinket, kísérőiket, vendégeinket a Zöld Nap Egyesülettől – Bardócz Csaba lelkipásztor az ikafalvi közösségi házban.

Áhítat után Szakács B. Cecília irányításával érdekes, csapatépítő játékot játszottunk. Ezután Carmen Sallardo Serrano nutricionista, táplálkozási tanácsadó, a Zöld Nap Egyesület spanyol önkéntese tartott előadást a helyes táplálkozásról. Nagyjából ismertük a témát, de szükséges tudatosítani minél gyakrabban: tegyük meg mindent egészségünk érdekében. Az előadás során egyszerű, de hasznos recepteket is ismertett. Fogyasszunk minél több gyümölcsöt, zöldséget s lehetőleg frissen, nyersen! Érdekes volt a lelkipásztor ízelítője a paleo-életformáról: ne féljünk a hidegtől, mozogjunk sokat, néha kedvező időben járjunk mezítláb is, fogyasszunk finom, de természetesen egészséges ételeket – Isten igéjével fűszerezve.

Az ikafalvi segítő csapat gondoskodott arról, hogy ez alkalommal a fentiek szellemében ilyen harapnivalók kerüljenek terítékre. A rendezvényt nem jöhetett volna létre a támogatók nélkül, ezért hálásan köszönjük a sepsiszentgyörgyi Írisz Háznak, a svájci HEKS-nek és a Brot für die Weltnek a segítségét.

| NAGYOLÁH ILONA |

A floridai reformátusok és Wass Albert

1. | Létezik olyan templomablak is, amely a reformációra emlékezik, vagy a trianoni tragédiának állít emléket, a hét törzs vérszövetségét eleveníti fel. Miközben egy falterítón az alábbi biztató szavak olvashatók: Örülj! Isten szeret!

Az egyház tulajdonában levő Magyar Ház ott-hont nyújt a Kossuth teremnek és a kisebb Petőfi teremnek. A programokat saját maga szervezi az egyházközség, vagy számos alkalommal az önálló jogi személyiséggel rendelkező Kossuth Civic Center. Az időszakos rendezvényeken túl vasárnapi iskola, női kör működik. Florida államban továbbá Sarasotában, Daytona Beachen és St. Petersburg környékén működik magyar ajkú gyülekezet missziós lelkészi szolgálattal. Sarasota környékén évente szerveznek magyar fesztivált több mint kétezer személy részvételével, miközben a közösségi magyar élet előremozdítása érdekében két világi szervezet működik: a kultúraszervező Kossuth Klub és a Petőfi Ház (például Napraforgó gyermekcsoport működtetése). Említésre méltó, hogy a rendszer-váltás óta eltelt időszakban 1 millió dollárt adományoztak az óhazának, kiemelten a határon túli területeknek.

Miamiban az Első Magyar Egyesült Keresztény Egyházban otlétem alatt Zsáka Norbert bogdándi lelkész prédikált, aki harmadmagával a megüresedett lelkészi állásra pályázott. Az úrvacsoraosztást Bodor Péter Pál beszolgáló lelkéssel együtt végezte Berki Valéria főgondnok segédletével. Istentiszteletet követően a templommal szemben levő Kossuth teremben az erdélyi református életről tartottam előadást, amit ünnepi ebéd követett mintegy nyolcvan személy jelenlétében. A zenés-táncos összejövetelen két egyháztag születésnapjára köszöntőjére is sor került.

Az alábbiakban Miami református gyülekezetének három elhunyt lelkészére emlékezünk: Bodor Lászlóra, Lukácsi Lászlóra és Kállay Lászlóra.

Bodor László 1956-ban végezte a teológiát Kolozsváron, Nagylakra helyezték ki missziós gyülekezetbe, majd Feketegyarmat, Ant, Bodófalva, Nagyzerind, Arad-Gáj következett. A néhai Csiha Kálmán püspök által alapított gáji gyülekezetben tíz évet szolgált feleségével. A nyolcvanas évek „aranykorszakában” sok erdélyi magyar értelmiségivel együtt a szülőföld

Florida világvárosa. A tengerparton épült, felhőkarcolókkal tűzdelt Miami mindenki számára ismerős lehet

elhagyása mellett döntött. 1983 márciusában hivatalosan, politikai menekültként érkezett Amerikába. Augusztusban már a megüresedett lelkészi állást sikerült betöltenie Miamiban. 1994. július elsején innen ment nyugdíjba 65 évesen. A sors úgy rendelte, hogy éppen az Újvilágba érkezésük napján, március 23-án (2009) hunyt el. Második gyermeke, Bodor Péter Pál három évet járt Kolozsváron a teológiára, Ohióban angolul fejezte be a teológiát. Megválasztották Flint Michigan lelkészének, 1994-ben részt vett a sarasotai református egyházközség megalapításában, azóta ott szolgál havi egy alkalommal. Sarasota amerikai szinten kiemelt értelmiségi hely, nagy a vonzáskörre a nyugdíjas orvosok, mérnökök, egyetemi tanárok számára. Magyar szempontból számos kulturális eseményre, gyermekprogramokra, ünnepi rendezvényekre, karitatív gyűjtésekre (pl. a Liszt Ferenc Zeneakadémia felújítására) kerül sor, működik gyermekcsoport is, szoros az együttműködés a helyi magyar szervezetekkel.

Bodor László nyugdíjazását követően 1994 decemberétől Lukácsi László lett Miami magyar reformátusainak a lelkésze. Ottani szolgálatát megelőzően a clevelandi reformátusok papja volt. Ekkor már összeházasodott Évával (1988), aki mesterképzésre érkezett Amerikába. Mia-

miban a lelkészi állást betöltő Lukácsi László mellett Éva minden szerepkört vállalt fel, egy személyben volt orgonista, ügyintéző és hivatalvezető. Mintegy két évtizedes lelkészisége alatt, 2014-ben bekövetkezett haláláig Lukácsi László sokakat keresztelt, konfirmált, esketett, és száznál több temetési szolgálatot végzett. Feleségével újrászervezte az Egyházsegítő Női Kört. Énekkart, cserkészcsapatot és nyári iskolákat szerveztek, magyar múzeumot hoztak létre, valamint könyvtárat ötezer kötettel, amelyet Wass Albertől neveztek el. A templom mellé kopjafa került, 1956-os emlékmű készült. Minden magyar ügyet felkaroltak, támogatták a magyar állampolgárság megszerzését. Két évtizedig havonta missziói adományokat gyűjtöttek a Kárpát-medencében élő egyházak, egyházi iskolák és közösségek számára.

2014-ben rövid ideig Kacsó István töltötte be a lelkészi állást, de hamar lemondott. Ekkor Bodor Péter Pál elvállalta az ügyvezető lelkésziséget. A gyülekezet végül 2016 júniusában Kállay Lászlót választotta meg lelkészének, aki korábban hosszú éveket a Nagyvárad mellett fekvő Fugyivásárhelyen szolgált. Jó igehirdető volt, de sajnos korán távozott: idén január 6-án hunyt el, miután karácsony másodnapján balesetet szenvedett. Földi távozásának időpontja két nappal előzte meg Wass Albert 110. születésnapját. Az amerikai emigrációban élő író Floridában, Astor Parkban élte le élete második részét, és többször megfordult Miami magyarságának körében. Lukácsi Éva különben Wass Albert kiadatlan műveinek önkéntes gondozója. Tíz éve tartó gyűjtőmunkájának eredménye az idén megjelentetett kötet, amelyben így emlékeznek: „a közép-floridai Astorból hat alkalommal látogatott az író a dél-floridai magyarság fellegvárába, a helyi magyar egyház és a Kossuth Kör meghívására... az emlékezők szerint Wass Albert rendszerint ünnepi beszédet mondott, de kéziratából is felolvasott. Megható történetei megfogták a hallgatókat.”

Kegyelettel és szeretettel emlékezünk az egykor közöttünk alkotó, közösségi tevékenységeket folytató, a hívő élet példamutatásával minket is megvilágító elődeinkre: a magyar nemzet nagy emigráns írófejedelmére és Miami örökkévalóságba távozó lelkészeire egyaránt.

Református istentisztelet Miamiban. A város és környékének magyarsága kitart

Egymás terhét hordozzátok

Diakóniai szolgálat Kézdivásárhelyen

A diakónia szolgálatot, felszolgálat, házimunkát jelent. Az Újszövetségben szegények, özvegyek, segítségre szorultak között végzett szolgálat, amelynek alapja Jézus követése, aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért. Mai egyházi szóhasználatunkban a diakónia szeretetszolgálatot jelent. Nem véletlen, hogy az egyház elsődleges jellemzői között találjuk a szeretetszolgálatot, mint a négy legfontosabb pillérnek egyikét.

A 2017-es esztendő végén merült fel annak a gondolata, hogy valamit tennünk kellene a gyülekezetünkhöz tartozó idősek, betegek életminőségének a javításáért. A családlátogatások

során az élet realitásaival élesen találkozunk: szenvedés, betegség, egyedüllét, gyász, magány, szétesett családok stb. Szerintem nem az a feladata egy lelkipásztornak, hogy morális ítéleteket fogalmazzon meg, hanem segítsen, ahol csak lehet. Gyülekezetünkben sok az idős, beteg, akit a szomszédok gondoznak. Ezért kerestem meg a német nadrágyárak vezetőjét, valamint a Wegener Pro Sanitate Alapítvány kuratóriumának az elnökét, Bakk-Vitális Mária Kinga igazgatónőt, hogy segítséget kérjek egyházközségünk diakóniai szolgálatához. Vannak találkozások, amelyek mögött hívő emberként Isten vezetését és kegyelmét élhetjük át, hiszen az első találkozáskor kiderült: idén a Wegener

Pro Sanitate Alapítvány tervei között az idősgondozás, a betegek életminőségének javítása szerepelt.

Így jött létre egy hosszú távú támogatási szerződés. Sikerült Kocsis Virág vallásnővérrel személyében olyan munkatársat találni, akinek az elhivatottságánál szorgalma és érzékenysége nagyobb. Elkezdődött a betegek, a segítségre szorultak feltérképezése. Egyházközségünk diakónusával mintegy kétszáz családot látogattunk meg az elmúlt hónapokban, tizenkilenc esetben tudtunk orvosi eszközöket továbbítani rászorulóknak, ételmiszersomagokat osztottunk. Terveink között szerepel a családlátogatások folytatása, az idősek otthonának felkarolása, kirándulás szervezése. Diakónia vasárnapján (november 25-én) hálaadó istentiszteletre várjuk mindazokat, akik segítettek, illetve akiket támogattunk.

Látom a problémákat, a reménytelenséget, a romániai egészségügyi rendszer gyengeségeiből fakadó nehézségeket, az emberek magukra maradását, az egyre való odafigyelés hiányát, a lelkigondozás terén való lemaradást. De a bajok mellett a lehetőséget is, amely adott az egyházban, hogy egymás terhét hordozzuk, hogy érzékenységünket kifejezzük a szenvedők felé. Hogy ne vakon menjünk el azok mellett, akik csak egy emberi gesztust várnak. Legyünk képesek lehaladni, segíteni, vigasztalni. Nem tudunk minden nehézséget megoldani, de a tízezer mérőföldes út is egy lépéssel kezdődik.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a Zarah-Moden és New Fashion Kézdivásárhelyi nadrágyárak vezetőségének, valamint a Wegener Pro Sanitate Alapítvány kuratóriumának a rendkívüli támogatásért, Isten áldását kérve életükre.

RUSZKA SÁNDOR

Tisztújítás az IKE-nél

A z Erdélyi IKE tisztújítással egybekötött éves közgyűlését az árkosi Felntőttoktatási Központban tartották 14 egyházmegye képviselői, illetve az IKE országos elnökségének tagjai részvételével. Tussay Szilárd ügyvezető igazgató ismertette az IKE országos szintű programjait, majd az egyházmegyék képviselőinek adta át a szót, akik beszámoltak az elmúlt időszakban megvalósított és a következő időszakra tervezett programokról. Tussay Szilárd kiértékelte és megköszönte a leköszönő elnökség munkáját, elmondva, hogy az esetleges nehézségek ellenére is tagjai egy olyan csapatot alkottak, amelyben kiegészítették egymást. A jelöltek bemutatkozóját követően a közgyűlés elnöknek Ruszka Sándort, ügyvezető igazgatónak Tussay Szilárdot, alelnöknek Jakab Istvánt, titkárnak Buksa Emesét, pénztárosnak Vida Tímeát választotta. Az egyházkerület felé pedig Ruszka Sándort egyházkerületi ifjúsági előadónak és Tussay Szilárdot ifjúsági referensnek javasolta.

...akár élünk, akár halunk, az Úréi vagyunk. (Róm 14,8)

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy

Czirmay Árpád

nyugalmozott református lelkipásztor 2018. október 2-án, 85 évesen visszaadta lelkét Teremtőjének. Október 12-én, pénteken helyezték örök nyugalomra a Hajdúböszörményi Köztemetőben. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!

A Mezőség varázsa

A beresztelki református nőszövetség idősek köre javaslatára a helyi református egyház mezősegi kirándulást szervezett. Induláskor a lelkipásztorunk a napi ige felolvasása után ismertette az útvonalat. A híres mezősegi tavak mentén Wass Albert nyomdokain jártunk. Gyeke, Cege után Szamosújvár, Válaszút, Bonchida és Pusztakamarás következett. A

Fotó: Kurcsi Csaba

Wass- és Bánffy-kúriák, Rózsa Sándor sírja után Sütő András szülőházát látogattunk meg, az örményesi református templom volt az utolsó megálló. Jelen, múlt kapcsolódott össze a hasznos útmutatások alatt. A kirándulók élményekkel gazdagodva, nemzeti értékeink, kincseink megismerésével térhettek haza. Hála és köszönet a szervezőknek. Illesse külön köszönet a kirándulás támogatóját, a beresztelki polgármesteri hivatalt.

DEMETER ARANKA

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

http://www.reformatus.ro/uzenet.html • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

